

ISSN
2547-989X

Sinop Üniversitesi
Sosyal Bilimler Dergisi

Araştırma Makalesi

Sinop Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, 3 (1): 33-54

Geliş Tarihi:23.04.2019

Kabul Tarihi:26.06.2019

<https://doi.org/10.30561/sinopusd.557231>

<https://dergipark.org.tr/sinopusd>

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN İLÇE EKONOMİSİNE KATKILARI: SINOP ÜNİVERSİTESİ AYANCIK MESLEK YÜKSEKOKULU ÖRNEĞİ

Günseli ACAR*

Türkan Müge ÖZBEKLER*

Öz

Üniversiteler, toplumun kimliğini şekillendiren ve sosyo-kültürel dinamiklerin altyapısını oluşturan önemli kurumların başında gelmektedir. Ekonomik açıdan üniversiteler, öğrencilerin okudukları süre boyunca yapacağı olası tüm harcamalar açısından değerlendirildiğinde yerel ve bölgesel kalkınmada da önemli rol oynamaktadır. Bu anlamda öğrencilerin buldukları il ve ilçede sahip oldukları imkânlarla yönelik tutumları, üniversitenin yöredeki ekonomik sürdürülebilirliğine de ışık tutmaktadır. Bu çalışmada, Sinop İli Ayancık İlçesinde bulunan meslek yüksekokulu öğrencilerinin yaptığı harcama grupları ve bu harcamaların ilçe ekonomisine katkısı araştırılmıştır. Araştırma kapsamında geliştirilen anket 220 öğrenciye uygulanmış ve elde edilen veriler SPSS 21.0 programı ile analiz edilmiştir. Araştırma bulgularına göre üniversite öğrencilerinin aylık harcama bütçelerinde ilk üç sırayı barınma, beslenme ve ulaşım harcamaları oluşturmaktadır. Araştırmaya göre, Ayancık'ta okuyan bir üniversite öğrencisinin 2019 yılı için aylık toplam geliri 614 TL olarak bulunurken, aylık toplam harcaması ise yaklaşık 609 TL olarak belirlenmiştir. Bu bağlamda, üniversitede okuyan 845 öğrencinin ilçe dâhilinde bir yılda yaptığı toplam harcama miktarı da yaklaşık 4.119.344 TL

* Dr. Öğr. Gör., Sinop Üniversitesi Ayancık Meslek Yüksekokulu Dış Ticaret Bölümü, gunseliacar@sinop.edu.tr, <https://orcid.org/0000-0003-3132-7842>.

* Öğr. Gör., Sinop Üniv. Ayancık Meslek Yüksekokulu Yönetim ve Organizasyon Bölümü, tozbekler@sinop.edu.tr, <https://orcid.org/0000-0003-1127-4325>.

olarak hesaplanmıştır. Ulaşılan bu veriler, üniversite öğrencilerinin yaptığı harcamaların ilçe ekonomisinin kalkınmasında ve piyasanın canlanmasında oldukça önemli bir yere sahip olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Öğrenci harcamaları, Meslek Yüksekokulu, Yerel ekonomi, Ayancık.

University Students' Contributions to District Economics: Sinop University Ayancık Vocational College Sample

Abstract

Universities are one of the most important institutions from the aspects of shaping the identity of society and generating the infrastructure of socio-cultural dynamics. Economically, universities play an important role in local and regional development when they are evaluated in terms of all possible expenditures that students make during their education. Also, economic sustainability of the university in the region is affected from the attitudes of the students towards the opportunities they have in the provinces and districts. This paper examines the contribution of the university in district economy in respect of the shares of expenditure made by students at the vocational college in Ayancık district of Sinop. In the scope of this research, developed questionnaire was applied to 220 students and the data were analysed with SPSS 21.0 program. As a result of findings, the first three ranks of students' spends according to various expenditure items are indicated by accommodation, nutrition and transportation. According to the study, in 2019, the monthly total income of a university student in Ayancık is 614 TL, while the monthly total expenditure of each is determined as 609 TL. On a yearly basis, the total amount of expenditure within the district made by 845 students studying at Ayancık vocational college is calculated as approximately 4.119.344 TL. As a final, It is clear that the expenses of university students play an important role in the development of the district economy and the revival of the market.

Keywords: Student expenditures, Vocational college, Local economy, Ayancık.

Giriş

Günümüzde ülkelerin rekabet gücünü ortaya koyan en önemli faktör bilgidir. Bu bağlamda, özgün bilginin üretilmesi, korunması ve aktarımı konusunda önemli bir rolü olan üniversiteler dikkat çekmekte ve var olan hükümet politikaları bu çerçevede hızlı bir yapılanma evresine girmektedir. Kamu yatırımlarından en önemlilerden birisi olan üniversiteler, kuruldukları bölgeye eğitim, insan kaynağı, kültürel ve sosyal hizmetler gibi birçok alanda katkı sağlarlar. Günümüzde hem her ilde en az bir devlet üniversitesi açılması yönündeki kamu politikasının sonucu olarak, üniversitelerin kurulduğu bölgenin sosyal ve kültürel yapısının yanı sıra ekonomik büyüme ve istihdam ilişkisi dinamiklerini de derinden etkilemesi amaçlanmaktadır. Bu bağlamda hükümetler, ekonominin daha fazla canlanması için kamu yatırımlarını artırarak bunun diğer paydaşları üzerinde çoklu etkisini göstermesini beklemektedir (Berberoğlu ve Ardıç, 2017).

Üniversitelerin rolü son 20 yılda büyük bir gelişim göstermiştir. Önceleri evrensel nitelikte bilgi üreten bir kurum olarak büyük ölçüde öğretim ve araştırmaya odaklanan üniversiteler, günümüzde bölgesel ekonomik kalkınma açısından üçüncü bir rol üstlenen kurumlar olarak karşımıza çıkmaktadır (Etzkowitz ve Leydesdorff,1999). Bu rol, üniversiteler tarafından üstlenilen iki geleneksel rolü yeniden şekillendiren ve ekonomik düzenlemelerde sanayi ve devletin yanı sıra üniversiteleri birincil kurumsal alan olarak yeniden konumlandıran bir dönüşüm olarak kendini göstermektedir (Sutz,1997). Bu bağlamda, üniversitelerin bilgi temelli kurumlar olarak bölgesel kalkınmayı sağlayan önemli kurumsal aktörler olduğu yadsınamaz bir gerçektir. Aynı zamanda, gelişmiş ülke örneklerinde olduğu gibi ekonomik ve sosyal olarak sürdürülebilir bir gelişme düzeyinin yakalanması ve uluslararası platformda rekabet edebilirliğin artırılması açısından üniversiteler ülkelerin en önemli dinamiklerinden birisi olarak değerlendirilmektedir.

Üniversitelerin yerel ekonomiye katkıları doğrudan, dolaylı ve uyarılmış olmak üzere üç başlık altında toplanmaktadır (Atik, 1999). Bu açıdan; üniversitelerin satın aldığı mal ve hizmetler, üniversitede okuyan öğrencilerin yaptığı harcamalar

ve üniversitede çalışan personele ödenen maaşlar, yerel ekonomi üzerinde yaratılan katkılardan sadece birkaçıdır (Atik, 1999). Dolaylı katkının yaratımında en önemli aktörlerden biri olan öğrencilerin, eğitim öğretim süresi boyunca gelir ve harcama ilişkisinin analizi bu bağlamda önem arz etmektedir. Sınırlı bir gelire sahip olan öğrenci kesimi, harcama kalemlerine ayırdığı dağılımı ve var olan imkânları, çoğunlukla iktisadın temeli olan fayda maksimizasyonu yaklaşımı çerçevesinde gerçekleştirmekte (Özer vd., 2010) ve bu harcamalar buldukları yerleşim birimleri için en önemli enjeksiyon kaynaklarından birisi haline gelmektedir (Çalışkan ve Demir, 2011). Özellikle göreceli olarak nüfusun az ve yatırım anlamında geri kalmış yerleşim birimlerinde öğrenciler, yerel ekonomilerin temel kaldıracı olarak rol oynamaktadır.

Yükseköğretimde kurumlar arasında rekabetin giderek artması ve üniversite kontenjanlarının doluluk oranlarının özellikle imkânların kısıtlı olduğu il ve ilçelerde düşüşe geçmesi orta ve uzun vadede önem verilmesi gereken bir alan teşkil etmektedir (Çalışkan ve Demir,2013). Özellikle sosyal, kültürel ve ekonomik açıdan yeterli imkânlara sahip olmayan küçük yerleşim birimlerinde kurulan meslek yüksekokulları için bu durum daha da kritik bir duruma işaret etmektedir. Bu bağlamda, yerleşim birimlerindeki halkın üniversite ve öğrencilerin katkılarına yönelik bilinçlendirilmesi, yerel yönetimlerin ve sivil toplum kuruluşlarının meslek yüksekokullarının yönetimlerine desteklerini artırmaları, öğrencilerin barınma ve sosyo-kültürel ihtiyaçlarına yönelik imkânlar yaratılması, yeterli staj ve iş imkânının sağlanması gibi hususlarda önemli adımlar atılması gerekir.

Ayancık Meslek Yüksekokuluna ev sahipliği yapan Ayancık ilçesi, Sinop ilinin batısında Ayancık Çayı vadisinde dar bir alana kurulu 15.000 nüfuslu bir ilçe olup; nüfus bakımından Sinop ve Boyabat'tan sonra 3. büyük yerleşim yeridir. İl merkezi olan Sinop'a 55 km'lik bir sahil yolu ile bağlıdır. Ayancık ilçesinin ekonomisini tarım, ormancılık, balıkçılık, küçük sanayi ve (orman ürünlerinin taşınması suretiyle) nakliyecilik oluşturmaktadır. 1928 yılında Alman ve Belçikalılar başta ol-

mak üzere Polonya, Rus ve İsveçliler tarafından inşa edilen Kereste Fabrikası Ayancık'ın gerek ekonomik yapısında, gerekse de sosyal yaşantısında bir dönüm noktası olmuştur. ORÜS Kereste ve Sunta Fabrikasının özelleşmesi ve Hava Radar Üssünün Ayancık'tan taşınmasıyla iş sahalarının yetersiz kalmasıyla istihdamda oldukça büyük bir azalma meydana gelmiştir. Bugün ilçe nüfusunun çoğunluğunu emekliler ve kamuda çalışanlar oluşturmaktadır. Ayancık altyapı yatırımlarının ve ulaşım ağının yetersizliği nedeniyle geri kalmış ekonomik bir yapıya sahiptir. Bu nedenle ilçeden sürekli yurt içi ve yurt dışına göç yaşanmaktadır (Asider,2019).

2002 yılında kurulan Ayancık Meslek Yüksekokulu, Sinop Üniversitesi bünyesinde eğitim ve öğretim hizmeti vermektedir. 2018–2019 Akademik yılı itibari ile 6 farklı bölüm altında 7 farklı programa kayıtlı 845 öğrencisi bulunmaktadır. Meslek yüksekokulu bünyesinde 22 öğretim elemanı, 6 memur, 7 sürekli işçi ve 4 güvenlik görevlisi istihdam edilmektedir. Okulun hizmet binası 2.480,00 m2 taban, 10.660,00 m2 kapalı alana sahiptir. Hizmet binasında 18 derslik, 7 amfi, 5 bilgisayar laboratuvarı, 4 elektronik laboratuvarı, atölye ve diğer derslikler, 49 akademik ve idari personel odası, toplantı odası, mescit, kütüphane, kantin, 260 kişilik konferans salonu ve yemekhane bulunmaktadır. Üniversitenin kendi bünyesine ait lojmanı ya da öğrenci yurdu bulunmamaktadır (Ayancık MYO, 2019).

Bu araştırmanın amacı, öğrenci harcamalarının ilçe ekonomisine yaptığı katkıları Ayancık Meslek Yüksekokulu özelinde ortaya koymaktır. Aynı zamanda öğrencilerin ilçedeki ekonomik katkılarının sürdürülebilirliğine ışık tutabilmek adına öğrenciler gözünden ilçenin sosyal imkânları ve halkının tutumu gibi açılımları incelemek araştırmanın alt amacını oluşturmaktadır. Çalışmada ilk olarak, bu konu ile ilgili literatür araştırmalarına yer verilmiştir. Analiz kısmında ise yapılan anketler demografik ve istatistikî olarak değerlendirilmiş ve yorumlanmıştır. Son kısımda ise çalışma ile elde edilen veriler konu kapsamında tartışılmıştır.

1. Literatür Taraması

Konu ile ilgili literatür incelendiğinde üniversitelerin bölgesel ve yerel ekonomik kalkınma üzerine etkilerinin araştırıldığı birçok araştırma yer almaktadır. Her şehre bir üniversite fikrinin hız kazandığı 2000 yılı ve sonrası, konu hakkındaki çalışmalar yoğunluk kazanmış ve üniversitelerin buldukları bölgelere doğrudan ve dolaylı olarak birçok etkisinin olduğu ortaya konmuştur. Literatür çalışmalarına genel olarak bakıldığında incelenen alanları; kurumsal, personel ve öğrencileri ile bir bütün olarak ele alan çalışmalar ve sadece öğrenci harcamalarının yerel ekonomilere katkısını analiz eden çalışmalar olarak iki başlık altında değerlendirmek mümkündür. Özellikle, üniversite-yerel ekonomi ilişkisinde en önemli öğelerden biri olan öğrencilerin; gelir-harcama-tasarruf ilişkisi, harcama gruplarının dağılımı, üniversitenin bulunduğu yerleşim birimine ve halkına tutumu gibi çeşitli açılardan değerlendirilmesi ve bu unsurların yerel ekonomiye olan katkı açısından incelenmesi önemli araştırma alanlarının başında gelmektedir.

Literatürde yer alan başlıca çalışmalara bakıldığında; Atik (1999), Erkekoğlu (2000), Tuğcu (2004), Görkemli (2009), Dalğar ve diğerleri (2009) ile Çayın ve Yapraklı (2014), Yayar ve diğerlerinin (2018) Türkiye'nin farklı il/ilçelerinde yapmış oldukları araştırmaları, üniversitelerin buldukları yerleşim birimlerinin ekonomisi üzerinde doğrudan, dolaylı ve uyarılmış gelir ve istihdam etkilerinin olduğunu ortaya koymuştur. Berberoğlu ve Ardıç (2017), üniversite öğrencilerinin, çalışanlarının ve kurumun doğrudan yaptığı harcamaların KOBİ gelirleri üzerine etkisini incelemiştir. Araştırmaya göre üniversitenin KOBİ gelirleri üzerine pozitif yönde katkıda buldukları tespit edilmiştir. Şahbudak ve Öztürk (2017) tarafından yapılan çalışmada, yerleşim birimindeki halkın üniversite algısının ölçülmesi amaçlanmıştır. Elde edilen sonuçlara göre, halkın üniversiteye yönelik olumlu bir tutuma sahip olduğu ortaya konmuştur. Temel ve Seker (2017) tarafından yapılan ve Bozok Üniversitesi'nin Yozgat iline olan sosyo-ekonomik katkıları inceleyen çalışmada ise "derinlemesine mülakat tekniği" kullanılmış ve üniversitenin 10 yıllık gelişim süreci dâhilinde ortaya konan katkıların değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Ayrıca yapılan araştırmalar, yerel ekonomi açısından öğrencilerin en fazla katkı yaptığı harcama alanlarının sırasıyla barınma, beslenme ve ulaşım olduğunu ve bunun neredeyse tüm il ve ilçelerde yürütülen araştırmaların sonuçlarıyla ortak olduğu görülmektedir. Bu bağlamda, Yayar ve Demir (2014) tarafından Gaziosmanpaşa niversitesi öğrencilerini konu alan çalışmada, en önemli harcama kaleminin %26,39 ile barınma olduğu, bunu sırasıyla gıda, ulaşım, giyim, ısınma, diğer harcamalar, iletişim, sosyal aktivite, ev ihtiyaçları, eğitim ve sağlık giderlerinin takip ettiği tespit etmiştir. Ayrıca ğrencilerin aylık ortalama gelirlerinin %0,52'sini tasarruf ettikleri belirlenmiştir.

Çayın ve zer tarafından 2015 yılında yapılan çalışmada ise, öğrencilerin barınma ve beslenme harcamaları toplam harcamalarının % 50'sinden fazla olduğu görülmüştür. İstatistiki bakımından bu farklılığın anlamlı olmadığı belirlenmiştir. Tösten ve diğerleri (2016) yaptığı çalışmada; Siirt niversitesi ğrencilerinin harcama kalemlerine bakıldığında en fazla harcamanın barınma, yiyecek-içecek ve giyimde olduğu; katılımcı öğrencilerin aylık harcamalarının aritmetik ortalaması 650 TL olarak hesaplanmıştır. Öğrencilerin yıllık olarak 78.390.000 TL bölge ekonomisine katkısı olduğu belirtilmiştir. Yayar ve diğerleri (2017) Amasya niversitesi ğrencileri üzerinde yaptığı çalışmada ise; öğrencilerin ortalama geliri 704,10 TL, ortalama harcama 697,15 TL, ortalama aylık tasarrufu 6,95 TL olarak hesaplanmıştır.

Üniversite ğrencilerinin harcama gruplarına yönelik farklılıkların cinsiyet değişkeni ile ilişkisini ölçen çalışmaların yoğunluğu da dikkat çekmektedir. 2013 yılında alışkan ve Demir tarafından yapılan ve meslek yüksekokulu öğrencilerini konu alan araştırma, cinsiyet faktörünün harcama dağılımını etkileyen önemli bir değişken olduğunu ve erkek öğrencilerin aylık ortalama harcamasının kız öğrencilerin aylık ortalama harcamasına göre daha fazla olduğunu tespit etmiştir. Cinsiyete göre en önemli farklılaşma ise kişisel bakım, barınma ve beslenme harcama kalemlerinde ortaya çıkmıştır. Pehlivanoğlu ve Narman (2018) ise, Kocaeli niversitesi ğrencileri üzerinde yaptığı araştırmada, cinsiyet ile “gıda ve alkolsüz içecekler”, “alkollü içecekler ve tütün ürünleri”, “konut, su elektrik”, “eğitim” ve “kişisel bakım

harcamaları” arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişkinin olduğunu saptamıştır. Yayar ve diğerlerinin (2018) Amasya Üniversitesinde eğitim gören öğrenciler üzerine yaptığı çalışmada, kız öğrencilerin gelirlerinin erkek öğrencilere göre daha az olmasına rağmen, erkek öğrencilerden daha fazla tasarruf yaptıkları görülmektedir. Öğrenci başına ortalama 660,41 TL aylık geliri olan kız öğrencilerin harcama çeşidine göre en fazla harcama payı olarak %32,26’sını barınma, %12,49’unu gıda ve alkolsüz içecek, %10,50’sini giyim ve ayakkabıya ayırdıkları ve %10 ile en düşük harcama payını da şans oyunlarına ayırdıkları görülmektedir.

Özgüner ve Özdemir’in (2016) Adıyaman Üniversitesi Besni Meslek Yüksekokulu öğrencilerinin Besni’ye ve yöre halkına yönelik algılarını belirlemeye yönelik yaptığı araştırmada, cinsiyet ile öğrencilerin sosyal imkânlarla yönelik algıları arasında anlamlı farklılık olduğunu tespit etmiştir. Ayrıca aynı çalışmada cinsiyet ile giyim ve beslenme imkânlarına yönelik algı arasında da anlamlı farklılık olduğu tespit edilmiştir.

Yine Erilli (2018)’nin araştırmasında, beslenme, barınma, giyim, sosyal etkinlikler, haberleşme ve diğer harcamalar değişkenlerine göre cinsiyete göre anlamlı fark bulunurken ulaşım değişkenine göre anlamlı bir fark bulunamamıştır.

2. Araştırmanın Kapsam ve Yöntemi

2.1 Araştırmanın Amacı

Üniversiteler kurulduğu bölgenin sosyal, ekonomik ve kültürel dinamikleri üzerinde önemli etkiler yaratan kurumlardır. Ortaya konan etkileşimin en önemli aktörlerinden olan öğrenciler, okudukları il ve ilçe ile kurduğu iletişim paralelinde yerel ve bölgesel kalkınmaya ışık tutmaktadır. Bu çalışmada Sinop Üniversitesi Ayançık Meslek Yüksek Okulunda ön lisans düzeyinde eğitim gören öğrencilerin aylık gelir ve harcama miktarları belirlenmiş ve harcama yapılan kalemlerin payları analiz edilmiştir. Araştırmanın temel amacı, öğrenci harcamalarının Ayançık ilçe ekonomisine yaptığı katkıları ortaya koymaktır. Aynı zamanda öğrencilerin ilçedeki eko-

nomik katkılarının sürdürülebilirliğine ışık tutabilmek adına öğrenciler gözünden ilçenin sosyal imkânları ve halkının tutumu gibi açılımları incelemek araştırmanın alt amacını oluşturmaktadır.

2.2. Evren ve Örneklem

Araştırmanın evrenini 2018-2019 öğretim yılında Sinop Üniversitesi Ayancık Meslek Yüksekokulu bünyesine kayıtlı 845 öğrenci oluşturmaktadır. Konunun araştırma alanının, üniversite öğrencilerinin buldukları il ve ilçeye katkısı olması ve özellikle Ayancık ilçesi kapsamında bu konunun ölçülmesi istenmesi evrenin bu şekilde belirlenmesine yönelik doğru bir çerçeve saptandığını göstermiştir. Zamanın sınırlı olması ve evrenin tümüne ulaşma zorluğundan hedef evreni temsilen örneklem, keşfedici araştırma yöntemlerinde sıkça kullanılan kolayda örnekleme yöntemiyle elde edilmiştir. Okunan bölümlerdeki öğrenci sayıları, örgün ya da ikinci öğretime devam eden öğrenci sayıları, öğrencilerin cinsiyeti gibi değişkenler temel alınarak temsil gücü yüksek bir örneklem kümesi oluşturulmaya çalışılmıştır. Örneklem güven düzeyi %95 (alfa 0.05 için z tablosunda $t=1,96$) ve kabul edilen hata toleransı %5 olarak belirlenmiş 238 öğrenci oluşturmaktadır. Ancak, eksik ve tutarsız bilgiler içeren 18 anket elendikten sonra amaca uygun doldurulan 220 ankete dair veriler değerlendirilmeye alınmıştır.

2.3. Veri Toplama Araçları

Araştırma amacına uygun olarak veri toplama aracı olarak yüz yüze anket yöntemi uygulanmış ve örnekleme 26 soru yöneltilmiştir. Araştırmada kullanılan anket; öğrencilerin demografik özelliklerini belirlemeye yönelik soruların yanı sıra, ilçede yapılan harcama kalemlerinin payları ve ilçeye yönelik geliştirilen tutumu ortaya koyacak soruları içermektedir. Öğrencilerin harcamalarına ilişkin yöneltilen sorularda sadece Ayancık ilçesinde gerçekleştirilen harcamalara odaklanılmış ve Sinop ili kent merkezi ve diğer ilçelerde yapılan harcamalar kapsam dışı bırakılmıştır. Anket formunun oluşturulmasında Selçuk'un (2012) ve Çalışkan ve Demir'in (2013) çalışmaları başta olmak üzere benzer konuda başka il ve ilçeler üzerine yapılan çalışmalar

incelenmiş ve elde edilen bilgiler ışığında anket, yazarlar taraflarından derlenerek ortaya konmuştur.

Anketin ilk bölümünde örneklem kümesindeki öğrencilerin demografik özelliklerini belirlemeye yönelik; cinsiyet, okunan bölüm, aile geliri, gelir kaynakları, bireysel gelir, Ayancık ilçesinde kalınan yer ve kalınan kişi sayısı başlığı altında sorular yöneltilmiştir. Bu bölümde yer alan sorular ile Ayancık Meslek Yüksekokulundaki öğrencilerin genel profilinin ortaya koyulması amaçlanmıştır. Anketin ikinci bölümünde öğrencilerin harcama bütçesi içinde yer alan gider kalemleri 8 gruba (barınma gideri, ulaşım gideri, haberleşme gideri, giyim gideri, sosyal aktivite gideri, kırtasiye gideri, gıda gideri, diğer giderler) ayrılarak ilçenin ekonomisine katkı sağlayabilecek harcama kalemleri ile ilgili veri toplanmaya çalışılmıştır. Anketin üçüncü ve son bölümünde ise öğrencilerin Ayancık ilçesine, halkına ve ilçenin sahip olduğu imkânlarla yönelik tutumlarını ortaya koymayı amaçlayan 8 adet soru yer almaktadır.

2.4. Veri Analizi

Anketler, Mart 2019’da uygulanmış ve elde edilen veriler SPSS 21.0 programında analiz edilmiştir. Araştırmanın veri analizinde tanımlayıcı istatistikler kullanılmış ve toplam 220 anket değerlendirilmiştir. İlçenin imkânlarına yönelik öğrenci tutumlarının ortaya konmasında, “Ayancık’ta eksikliğini hissettiğiniz faaliyetler, işletmeler, tesisler nelerdir?” şeklindeki açık uçlu sorunun cevapları ‘yeterli buluyorum/yeterli bulmuyorum’ şeklinde sınıflandırılmış (süreksiz hale getirilmiş) ve istatistiksel anlamda analize uygun hale dönüştürülmüştür. Aynı zamanda ‘yeterli bulmuyorum’ ifadesine ek olarak belirtilen ve ilçede eksik bulunduğu düşünülen faaliyetler, işletmeler ve tesisler ile ilgili cevaplar da açık uçlu soru olarak yorumlanmıştır. Ankette yer alan soruların açıklık ve anlaşılabilirliğini test etmek amacıyla 20 öğrenci ile pilot test yapılmış ve sorularda yer alan ifadelere ilişkin herhangi bir olumsuz geri dönüş alınmamıştır. Verilerin değerlendirilmesinde tanımlayıcı istatistiklerden özellikle yüzde, frekans ve aritmetik ortalama hesaplamalarına başvurulmuştur.

3. Bulgular

3.1. Sosyoekonomik ve Demografik Bulgular

Örneklem kümesini oluşturan Ayancık MYO öğrencilerinin sosyoekonomik ve demografik özellikleri Tablo 1’de yer almaktadır. Anket katılımcıları 102’si kız, 118’i erkek olmak üzere toplam 220 öğrenciden oluşmaktadır. Bu bağlamda çalışma kapsamına dâhil edilen öğrencilerin cinsiyet oranının dengede olduğu söylenebilir.

Tablo 1: *Örneklem Kümesine İlişkin Sosyoekonomik ve Demografik Özellikler*

		Sayı	Yüzde (%)
Cinsiyet	Kız	102	46,4
	Erkek	118	53,6
Bölüm	Bilgisayar Teknolojileri Programcılığı	3	1,4
	Çocuk Gelişimi Programı	69	31,4
	Kontrol ve Otomasyon Programı	8	3,6
	Muhasebe ve Vergi Uygulamaları Programı	2	,9
	Lojistik Programı	87	39,5
	Ormancılık Programı	51	23,2
Ailenin Aylık Toplam Geliri	Asgari ücret-2500 TL	144	65,5
	2.501 TL-3.000 TL	39	17,7
	3.001 TL-3.500 TL	13	5,9
	3.501 TL-4.000 TL	13	5,9
	4.001 TL ve Üstü	11	5,0
Öğrencinin Gelir Kaynakları	Aile	108	49,1
	Akraba	1	,5
	Burs ve Yardımlar	60	27,3
	Çalışıyorum	11	5,0
	Birden Çok	40	18,2
Öğrencinin Aylık Geliri	250 -500 TL	130	59,1
	501 TL-750 TL	43	19,5
	751 TL-1.000TL	25	11,4
	1.001 TL-1.500 TL	14	6,4
	1.501 TL ve Üstü	8	3,6
Barınma Durumu	Devlet Yurdu	143	65,0
	Öğrenci Apartı	14	6,4
	Kiralık Ev	45	20,5
	Kendi Evimde	12	5,5
	Diğer	6	2,7

Kiminle Kalındığı	Ailemle	15	6,8
	Arkadaşlarımla	169	76,8
	Yalnız	36	16,4
Yurt veya Öğrenci Ev/Apartında kaç kişi kalındığı	1-3 kişi	71	32,3
	4-6 kişi	136	61,8
	7 ve Üstü	13	5,9
Gelinen Şehir	Sinop ve ilçeleri	28	12,7
	Samsun ve ilçeleri	81	36,8
	Kastamonu ve ilçeleri	10	4,5
	İstanbul ve ilçeleri	12	5,5
	Ankara ve ilçeleri	11	5,0
	Diğer il ve ilçeler	78	35,5

Ankete katılan öğrencilerin %39,5'i Lojistik programında, %31,4'ü Çocuk Gelişimi, %23,2'si ise Ormancılık programında okumaktadır. Bu veriler, Ayancık Meslek Yüksekokulu bölümlerinin doluluk sayıları ile paralel olarak katılımın sağlandığını göstermektedir. Örneklem kümesinde yer alan öğrencilerin ailelerine yönelik aylık gelir düzeyi incelendiğinde, 2019 yılı itibariyle %65,5'lik önemli bir kısmın gelirinin asgari ücret düzeyinde olduğu ve %17,7'lik bir kısmın ise 3000 TL'ye yaklaşan bir dilimde yer aldığı görülmektedir. Türkiye İstatistik Kurumu'nun Tüketici Fiyat Endeksinin aylık raporları paralelinde yapılan bir araştırmaya göre Şubat 2019 ayı itibariyle dört kişilik bir ailenin yoksulluk sınırı 6.609 TL olarak hesaplanmış (TÜRKİŞ, 2019) ve bu durumda ankete katılan öğrenci ailelerinin yaklaşık %95'inin yoksulluk sınırı altında yaşadığı görülmüştür. Bu bağlamda aile gelirlerinin çoğunlukla 2.029 TL olan açlık sınırı civarında (TÜRKİŞ, 2019) yer aldığı söylenebilir.

Öğrencilerin gelir kaynakları incelendiğinde %49,1 oranında aile, %27,3 oranında burs ve yardımlar, %18,2 oranında ise kişinin hem burs hem aile yardımı alması ya da ek olarak çalışması durumunun olduğu görülmektedir. Bununla beraber öğrencinin aylık olarak eline geçen gelir miktarı %78,6 gibi büyük bir oranla 750 TL ve altında iken, %21,4 oranında ise 750 TL üzerinde bir gelire sahip olmakta ve bu gelirin büyük bir kısmının öğrencilerin aileleri tarafından karşılandığı görülmektedir.

Öğrencilerin %65'i devlet yurdunda, %20,5'i kiralık evde, %6,4'ü öğrenci apartında, %5,5'i ise kendi evinde barınmaktadır. Öğrencilerin %76,8'i arkadaşları ile kalırken %16,4'ü yalnız, %6,8'i ise ailesi ile kalmaktadır. İlçede yeterli sayıda ve nitelikte ev bulunmadığından genellikle devlet yurdunda ya da kiralık evde yaşamayı seçen öğrenciler %61,8'lik bir oranda 4-6 kişi ile beraber kalmakta, yalnızca %32,3'lük bir kısım 1-3 kişi ile beraber yaşamaktadır. Bu durumun özellikle az sayıda var olan kiralık evin, arz talep ilişkisine dayanarak aylık kiralarının yüksek istenmesine bir alternatif olarak yaşandığı da söylenebilmektedir.

Araştırmaya katılan öğrencilerin geldikleri il ve ilçeleri belirlemek amacıyla yöneltilen soruya verilen cevaplara göre, öğrencilerin %36,8'lik oranla en çok Samsun ili ve ilçelerinden, %12,7'lik bir oranla Sinop ili ve ilçelerinden ve toplamda yaklaşık %15'lik bir oranla Kastamonu, Ankara ve İstanbul ili ve ilçelerinden geldiği görülmektedir. Ayancık Meslek Yüksekokulu'nun Orta Karadeniz Bölgesinde yer almasından dolayı yakın çevre il ve ilçelerdeki öğrencilerin öncelikli tercih sebebi olduğu gözlemlenmektedir.

Ayrıca %35,5 gibi önemli bir oranla diğer il ve ilçelerden geldiği görülmektedir. Bu il ve ilçelerin önemli bir kısmını Karadeniz bölgesinde bulunan Ordu, Çorum, Amasya, Giresun, Trabzon, Rize, Artvin, Zonguldak gibi il ve ilçelerin oluşturduğu saptanmış, bunun yanı sıra Aydın, İzmir, Bursa, Iğdır, Kahramanmaraş, Erzurum ve Çorum gibi farklı bölgelerden de öğrencilerin olduğu tespit edilmiştir.

3.2 Öğrencilerin İlçeye İlişkin Tutumları

Ankete katılan öğrencilerin Ayancık ilçesine yönelik yaşam koşulları ve halkının davranışları ile ilgili düşüncelerine ilişkin elde edilen veriler Tablo 2'de sunulmuştur.

Tablo 2: Örneklem Kümesinin İlçeye İlişkin Tutumları

		Sayı	Yüzde (%)
Ayancık ve çevresini tanıma	Tanıyorum	42	19,1
	Biraz Tanıyorum	116	52,7
	Tanımiyorum	62	28,2
	Evet	16	7,3

İlçedeki yaşam koşullarının beklentiyi karşılama durumu	Kısmen	69	31,4
	Hayır	135	61,4
Halkın öğrenciye gösterdiği tavır ve tutuma yönelik öğrencilerin düşünceleri	Olumlu	72	32,7
	Olumsuz	148	67,3
Öğrencilerin Ayancık ilçesini tercih nedeni	Ailemin Ayancık'ta olmasından	20	9,1
	Arkadaş, eş, dost tavsiyesi	29	13,2
	Aldığım puandan dolayı	82	37,3
	Tercih ettiğim programdan dolayı	89	40,5
Ayancık ilçesini tekrar tercih etme durumu	Evet	32	14,5
	Belki	63	28,6
	Hayır	125	56,8
Ayancık'taki sosyal ve kültürel faaliyetlerin, işletmelerin, tesislerin yeterliliğine ilişkin düşünceleri	Yeterli buluyorum	16	7,3
	Yeterli bulmuyorum	204	92,7

Öğrencilerin Ayancık ve çevresini tanımlarına ilişkin yöneltilen soruya verdiği cevaplara göre yaklaşık %72'lik bir oranla Ayancık çevresinin tanındığı tespit edilmiştir. Bu durum, öğrencilerin ilçe ve çevresi hakkında fikir sahibi olduğunu göstermektedir. Öğrencilerin sadece %7,3'ü, Ayancık ilçesindeki yaşam koşullarının beklentilerini karşıladığını ifade ederken, %31,4'ü kısmen beklentilerinin karşılandığını belirtmiştir. Öğrencilerin %61,4'ü ise Ayancık İlçesindeki yaşam koşullarının beklentilerini karşılamadığı düşüncesindedir. Öğrencilerin büyük bölümünün beklentilerinin mevcut ilçe şartları ile karşılanmadığı görülmektedir. Bu şartların iyileştirilmesi ve geliştirilmesine yönelik faaliyetlerde, yerel yönetim, ilçe halkı ve esnafın Meslek Yüksekokulu Yönetimi ile birlikte hareket ederek öğrencilerin düşüncelerinin olumlu hale getirilebilmesi sağlanmalıdır.

Öğrencilerin %32,7'si ilçe halkının kendilerine gösterdiği tutumdan memnun olduğunu, %67,3 ise halkın kendilerine gösterdiği tavırdan memnun olmadığını ifade etmiştir. Bu sonuç, genel anlamda halkın öğrencilerle olan ilişkilerinin beklentileri karşılamadığını göstermektedir. Bu durumun detaylı sebeplerinin incelenmesi adına ayrı bir çalışma yürütülmesi önerilmekle beraber, halk ile öğrencilerin arasındaki iletişimin iyileştirilmesi yönünde adımlar atılması gerekmektedir.

Öğrencilerin Ayancık İlçesini tercih sebeplerine bakıldığında %77,8 oranıyla alınan puan ve tercih edilen programın belirleyici olduğu görülmekte, tavsiye %13,2, yaşadığı yere yakınlık sebebi ise %9,1 olarak etki etmektedir. Bu anlamda öğrencilerin Ayancık'a geliş sebeplerinin büyük oranda Yüksekokulda bulunan program ve almış oldukları puanlardan kaynaklı olduğu ortaya çıkmaktadır.

Öğrencilerin Ayancık ilçesini yeniden seçme şansı verilmesi halinde tercih etme durumu sadece %14,5 olmakla beraber, %28,6'lık kısım belki cevabını, %56,8'lik bölümü ise hayır cevabını vermiştir. İlçedeki sosyal ve kültürel etkinliklerin yetersiz olduğunu düşünen öğrenci oranının %92,7 olması, ilçenin tekrar tercih edilmemesine bir neden olarak gösterilebilir. Bunun yanı sıra, anket sonuçlarına göre ilçedeki yaşam koşullarının öğrencilerin beklentilerini karşılamadığının tespiti de bu sonucu desteklemektedir.

İlçenin imkânlarını yetersiz bulan 204 öğrenci, "Ayancık'ta eksikliğini hissettiğiniz faaliyetler, işletmeler, tesisler nelerdir?" şeklindeki açık uçlu soruya çoğunlukla; sinema, AVM, kafeler, eğlence mekânları, konserler, spor kompleksi ve ilçe içi ve dışı ulaşım imkânlarının çoğaltılması yönünde cevaplar vermiştir. Ayrıca, ilçede bulunan yurt sayısına dikkat çeken öğrenciler, yurtların ilçedeki öğrenci kapasitesine yeterli gelmediği görüşündedir.

3.3. Temel Ekonomik Bulgular

Araştırmanın örneklemini oluşturan Ayancık MYO öğrencilerinin aylık ortalama gelir, tüketim ve tasarrufları Tablo 3'de görülmektedir.

Tablo 3: *Örneklem Kümesinin Aylık Gelir, Harcama ve Tasarrufuna İlişkin Bulgular*

Ortalama Gelir	614,10 TL
Ortalama Harcama	609,37 TL
Ortalama Tasarruf	4,73 TL
Ortalama Harcama Eğilimi	%99,23
Ortalama Tasarruf Eğilimi	%0,77

Tablo 3'de Ayancık Meslek Yüksekokulu öğrencilerinin aylık ortalama gelirlerinin 614,10 TL, aylık ortalama harcamalarının ise 609,37 TL olduğu görülmek-

tedir. Öğrencilerin gelirlerinin neredeyse tümünün ay içerisinde harcadığı ve tasarruf etme anlamında önemli bir paya sahip olmadıkları görülmüştür. Elde edilen veriler ile paralel olarak, Ayancık MYO’da eğitim gören 845 öğrenci ilçede ayda yaklaşık 514 bin 918 TL’lik harcama yapmaktadır. Üniversitedeki eğitim-öğretim yılının yaklaşık olarak 8 ay olduğu düşünüldüğünde, öğrencilerin bir yılda yaptığı toplam harcama miktarı da yaklaşık 4.119.344 TL olarak hesaplanmıştır. Ulaşılan bu veriler, üniversite öğrencilerinin yaptığı harcamaların ilçe ekonomisinin kalkınmasında ve piyasanın canlanmasında oldukça önemli bir yere sahip olduğunu göstermektedir.

Tablo 4: *Temel Harcama Kalemleri ve Harcama Oranları*

Harcama Kalemi	Yüzde	Aylık Harcama Ortalaması
Ulaşım	% 10,17	62 TL
Barınma	% 45,30	276,05 TL
Haberleşme	% 5,35	32,62 TL
Giyim	% 5,74	35 TL
Eğlence-Sosyal Etkinlik	% 5,25	32 TL
Kırtasiye	% 2,79	17 TL
Beslenme	% 16,74	102 TL
Diğer	% 8,65	52,70 TL
Toplam	100	609,37

Tablo 4’te yer alan verilere göre öğrenciler en çok harcamayı %45,3’lük bir oranla barınma için gerçekleştirmektedir. Bu anlamda öğrencilerin harcama bütçesinin neredeyse yarısını barınma kalemi oluşturmaktadır. Barınma harcamalarını %16,7’lik oranla beslenme için yapılan harcamalar takip etmektedir. Bir kişinin en temel ihtiyaçları listesinde başlarda olan barınma ve beslenme ihtiyaçlarını karşılamaya yönelik gereklilik bu veriyle uyumluluk göstermektedir. Ayrıca bu sonuçlar; 2013 yılında Çalışkan ve Demir tarafından Köprübaşı Meslek Yüksekokulu öğrencilerinin harcamalarını konu alan çalışması ve 2015 yılında Çayın ve Özer’in Muş Alparslan Üniversitesi öğrencilerinin harcamalarını konu alan çalışmasına ait bulgularla da uyumludur.

Ayancık Meslek Yüksekokulu öğrencilerinin harcama dağılımı kapsamında üçüncü sırayı %10,2 oranıyla ulaşım harcamaları oluşturmaktadır. Ayancık ilçesinin Sinop il merkezine olan uzaklığının 60 km olması ve en çok kullanılan ulaşım aracı olan minibüslerin ücretinin tek yön olarak 15 TL olması bu kalemin payını ortaya koymaktadır. Ayrıca Ayancık'ta kalan öğrencilerin çoğunun farklı il ve ilçelerden geldiği düşünüldüğünde bu harcama kalemi payının daha da yüksek olması beklenirken, öğrencilerin yüksek ulaşım ücretlerinden dolayı istedikleri zaman memleketlerine gitme imkânı bulamadıkları söylenebilir.

Buna ek olarak, öğrencilerin harcama bütçesinin %8,7'lik kısmını diğer harcamalar kategorisinde yer alan alkollü içeceklerin ve tütün mamullerinin oluşturduğu ve bu sırayı %5,74 ile giyim, %5,35 ile haberleşme, %5,25 ile ise eğlence-sosyal etkinliğe yönelik yapılan harcamaların takip ettiği görülmektedir. İlçede bulunan giyim mağazalarının sayıca ve marka anlamında oldukça yetersiz olması, öğrencilerin giyim harcama kalemine ayırdığı bütçe oranının az olmasının nedeni olarak gösterilebilir. Ayrıca, öğrencilere eksikliğini duyduğunuz sosyal işletmeler başlığı altında yöneltilen soruya büyük oranla verilen cevabın kafeler, sinemalar ve eğlence mekânları yönünde olması, ilçedeki kısıtlı imkânların paralelinde eğlence-sosyal etkinliğe ayrılan payın düşük olarak yansımaya neden olmaktadır.

Öğrencilerin harcama bütçelerinde ayırdıkları paylar arasında en son sırada ise %2,8 ile kırtasiye ile yapılan harcamalar yer almaktadır. Bu payın büyük çoğunluğu fotokopi masrafları olarak değerlendirilmekle beraber, ilçede gerekli materyali satın alma imkânının kısıtlı olması genellikle kitap ve yardımcı kaynakların internet üzerinden veya Sinop ilinden temin ile gerçekleştirildiği görülmektedir.

Araştırma çerçevesinde öğrencilerin aylık ortalama harcama oranları ve harcama kalemlerine ayırdıkları payların, demografik değişkenlerden olan cinsiyet boyutu ile incelenmesi amacıyla farklılık testleri (İndependent T Testi, One-Way Anova Testi) uygulanmıştır.

Tablo 5: Cinsiyet Değişkenine Göre Ortalama Harcama Oranı Farklılıkları

Boyutlar	Cinsiyet	Sayı	Ortalama(m)	Standart Sapma	Anamlılık Değeri (p)
Ortalama Harcama	Kız	102	1,99	,467	,000
	Erkek	118	2,33	,621	

Analiz sonucuna göre öğrencilerin aylık ortalama harcama oranlarının cinsiyet değişkenine göre anlamlı bir farklılık gösterdiği görülmektedir ($p=0,000<0,05$). Bu anlamda ortamlar incelendiğinde erkek öğrencilerin ($m=2,33$) kız öğrencilerden ($m=1,99$) daha fazla harcama yaptıkları görülmektedir.

Tablo 6: Cinsiyet Değişkenine Göre Harcama Kalemlerinin Farklılıkları

Boyutlar	Cinsiyet	Sayı	Ortalama	Anamlılık Değeri (p)
Ulaşım	Kız	102	2,01	,562
	Erkek	118	2,11	
Barınma	Kız	102	3,29	,293
	Erkek	118	3,45	
Haberleşme	Kız	102	1,83	,000
	Erkek	118	2,53	
Giyim	Kız	102	2,43	,235
	Erkek	118	2,64	
Eğlence-Sosyal Etkinlik	Kız	102	2,00	,414
	Erkek	118	2,12	
Kırtasiye	Kız	102	1,67	0,000
	Erkek	118	1,23	
Beslenme	Kız	102	2,40	0,000
	Erkek	118	2,92	
Diğer	Kız	102	1,58	0,000
	Erkek	118	2,53	

Araştırmada, haberleşme, kırtasiye, beslenme ve diğer harcamalar açısından cinsiyete göre anlamlı bir fark olduğu tespit edilmiştir ($p=0,000<0,05$).

Tartışma ve Sonuç

Bu çalışma, yüksekokulda okuyan öğrenci harcamalarının Ayancık ilçe ekonomisine yaptığı katkıları ortaya koymak amacıyla yapılmıştır. 2018-2019 Eğitim

Öğretim yılında Sinop Üniversitesi Ayancık Meslek Yüksekokulu bünyesine kayıtlı 220 öğrenciye Mart 2019'da yüz yüze anket çalışması yapılmış ve veriler değerlendirilmiştir. Çalışmada ilk olarak, bu konu ile ilgili literatür araştırmalarına yer verilmiştir. Analiz kısmında ise yapılan anketler demografik ve istatistiki olarak değerlendirilmiş ve yorumlanmıştır.

Araştırma sonuçlarına göre; Sinop Üniversitesi Ayancık Meslek Yüksekokulu'nda okuyan bir öğrencinin aylık ortalama geliri 614,10 TL iken harcama miktarı ise 609,37.-TL'dir. Ayancık Meslek Yüksekokulunda eğitim gören toplam 845 öğrencinin ilçe ekonomisine ayda yaklaşık 514 bin 918 TL'lik katkısı olmaktadır. Öğrencilerin ilçe ekonomisine aylık oranla enjeksiyon ettiği ve gelir yarattığı bu tutar Ayancık ilçesi için oldukça önemli bir rakamdır. Öğrencilerin kendi harcamalarının yanı sıra eş, dost, akraba gibi ziyaretçilerinin harcamaları da dikkate alındığında katkı daha da artmaktadır.

Araştırma sonuçlarına göre; öğrencilerin aylık ortalama harcama oranlarının cinsiyet değişkenine göre anlamlı bir farklılık gösterdiği görülmektedir. Bunun yanında haberleşme, kırtasiye, beslenme ve diğer harcamalar açısından da cinsiyete göre anlamlı bir fark olduğu tespit edilmiştir.

Yapılan çalışmada, öğrencilerin harcama bütçesi içinde en önemli harcama kaleminin %45,30 ile barınma olduğu, bunu sırasıyla beslenme, ulaşım, diğer, giyim, haberleşme, eğlence-sosyal etkinlik, kırtasiye giderlerinin takip ettiği tespit edilmiştir. Ayrıca öğrencilerin aylık ortalama gelirlerinin yalnızca %0,77'sini tasarruf ettikleri belirlenmiştir. Öğrencilerin gelirlerinin neredeyse tümünün ay içerisinde bulunan yerleşim birimi dâhilinde harcadığı ve tasarruf etme anlamında önemli bir paya sahip olmadıkları görülmüştür.

Öğrencilere Ayancık ilçesini yeniden seçme şansı verilmesi halinde tercih etme durumu sorulduğunda 56,8'lik bölümü ise hayır cevabını vermiştir. İlçedeki sosyal ve kültürel etkinliklerin yetersiz olduğunu düşünen öğrenci oranının %92,7 olması, ilçenin tekrar tercih edilmemesine bir neden olarak gösterilebilir. Bunun yanı sıra, anket sonuçlarına göre ilçedeki yaşam koşullarının öğrencilerin beklentilerini

karşılamağının tespiti de bu sonucu desteklemektedir. Bununla beraber, öğrencilerin Ayancık İlçesini tercih sebeplerine bakıldığında %77,8 oranıyla alınan puan ve tercih edilen programın belirleyici olduğu görülmekte, öğrencilerin Ayancık'a geliş sebeplerinin büyük oranda Yüksekokulda bulunan program ve almış oldukları puanlardan kaynaklı olduğu ortaya çıkmaktadır.

Meslek Yüksekokulunun fiziki şartlarının günden güne büyümesi ile gerek bölgenin gerekse ülkenin ihtiyacını karşılayan yeni bölümlerin ve programların açılmasına olanak tanımaktadır. Bunun doğal sonucu olarak da öğrenci sayısının artması, akademik ve idari personelin daha fazla istihdam edilmesinin sağlanması, bölgede öğrencilere yönelik sektörlerin hareketlenmesi gözlemlenmektedir. Bu durum bölgenin ekonomisine katkı sağlarken bir yandan da bölgenin sosyo-kültürel yapısını etkilemektedir.

Ulaşılan bu veriler, üniversite öğrencilerinin yaptığı harcamaların ilçe ekonomisinin kalkınmasında ve piyasanın canlanmasında oldukça önemli bir yere sahip olduğunu göstermektedir. Dolayısıyla bölge ekonomisinin kalkındırılabilmesi, ilçenin tercih edilebilirliğinin arttırılması için, ilçenin yaşam koşullarının öğrencinin ihtiyaç ve beklentilerine cevap verebilirliğinin arttırılması gerekmektedir. Böylece özellikle diğer bölgelerden gelen öğrencilerin Ayancık'a, Ayancık halkına ve Ayancık Meslek Yüksekokuluna olan olumsuz düşüncelerini ve tutumlarını olumluya dönüştürecektir. Buna yönelik yapılacak faaliyetlerde ve alınacak tedbirlerde Yüksekokul yönetiminin, yerel yöneticilerin, kamu kurumlarının, sivil toplum kuruluşlarının, bölge esnafının ve ilçe halkının birlikte işbirliği içinde hareket etmeleri gerekmektedir.

Kaynakça

- Asider, *Avrupalı Sinoplular Kültür ve Sosyal Yardımlaşma Derneği*, <http://www.asider.de/sinop/ilcelerimiz/ayancik>, 20 Nisan 2019.
- Atik, H. (1999). Üniversitelerin yerel ekonomiye katkıları: teori ve erciyes üniversitesi üzerine bir uygulama. *Erciyes Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 15, 99-109.

- Ayancık MYO, T.C. Sinop Üniversitesi Ayancık Meslek Yüksekokulu, *2018 yılı birim faaliyet raporu*. <http://aym.sinop.edu.tr>, 20 Nisan 2019.
- Berberoğlu M. ve Ardiç M. (2017). Üniversite kaynaklı harcamaların kobi gelirleri üzerine etkileri: Artvin örneği. *Gümüşhane Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*. 8(20), 229-254.
- Çalışkan, Ş. ve Demir, F. (2011). *Uşak Üniversitesi Karahallı Meslek Yüksek Okulu öğrenci harcamalarının bileşimi ve ilçe ekonomisindeki yeri*. Üçüncü Yerel Ekonomiler Kongresi Bildiriler Kitabı. A. Buluş, S. Erdoğan (Ed.), Selçuk Üniversitesi, Konya, Sayfa: 241-254.
- Çalışkan, Ş. ve Demir, F. (2013). Celal Bayar Üniversitesi Köprübaşı Meslek Yüksek Okulu öğrenci harcamalarının bileşimi ve ilçe ekonomisindeki yeri. *Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*. 11(3), 357-371.
- Çayın, M. ve Yapraklı, S.(2014). Üniversitelerin yerel gelir ve istihdam üzerindeki etkileri: Batman üniversitesi üzerine bir uygulama. *Cumhuriyet Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi*. 15 (2), 155-172.
- Çayın, M., ve Özer, H. (2015). Üniversitelerin il ekonomisine katkısı ve öğrencilerin tüketim yapısı: Muş Alparslan Üniversitesi Örneği. *Dokuz Eylül Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*. 30(2), 131-147.
- Dalğar, H., Tunç, H. Ve Kaya, M. (2009). Bölgesel kalkınmada yükseköğretim kurumlarının rolü ve Bucak örneği. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*. 1(1), 39-50.
- Erilli, N.(2018). Üniversite öğrencilerinin buldukları il ekonomisine katkıları: Cumhuriyet üniversitesi örneği. *Uluslararası Ekonomi İşletme ve Politika Dergisi*. 2 (1), 79-96.
- Erkekoğlu, H. (2000). Bölge üniversitelerinin yerel ekonomiye katkıları: Sivas cumhuriyet üniversitesi örneği. *Erciyes Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*. 16, 211-229.
- Etzkowitz, H. ve Leydesdorff, L.(1999). The future location of research and technology transfer. *Journal of Technology Transfer*. 24, 111–123.
- Görkemli, H. N. (2009). Selçuk üniversitesi'nin Konya kent ekonomisine etkileri. *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*. 22, 169-186.
- Özer, H., Akan, Y. ve Çalmaşur, G., (2010). Atatürk üniversitesi öğrencilerinin gelir-harcama ilişkisi. *Cumhuriyet Üniversitesi, İİBF Dergisi*. 11 (1), 231-249.

- Özgüner, M. ve Özdemir, A.,(2016). Üniversite öğrencilerinin öğrenim gördükleri yöreye ve yöre halkına yönelik algılarının ölçülmesi. *İnsan ve Toplum Bilimleri Araştırmaları Dergisi*. 5 (8), 3012-3032.
- Selçuk, G. N. (2012). Atatürk üniversitesi öğrencilerinin harcamalarının analizi ve Erzurum ekonomisine katkısı. *Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*. 16 (3), 322-330.
- Sutz, J. (1997). The New Role of the University in the Productive Sector. In H. Etzkowitz and L. Leydesdorff (Eds.), *Universities and the Global Knowledge Economy: A Triple Helix of University–Industry–Government Relations*. London and Washington: Pinter, pp. 11–20.
- Şahbudak E. ve Öztürk M. (2017). Üniversite-kent etkileşimi bağlamında Sivas'ta cumhuriyet üniversitesi algısı. *CÜ Sosyal Bilimler Dergisi*. 41(1), 45-62.
- Temel R. ve Seker F. (2017). Yozgat ve sosyo-ekonomik kalkınma: Bozok üniversitesi'nden beklentiler üzerine nitel bir araştırma. *İktisadiyat*. 1(1), 249-287.
- Tuğcu, C. T. (2004). *Üniversitelerin yerel ekonomik faaliyet hacmine katkıları: Nevşehir örneği*. 2. Kayseri Ekonomisi Sempozyumu, Kayseri, 20-37.
- Türkış, (2019). *Şubat 2019 açlık ve yoksulluk sınırı*. <http://www.turkis.org.tr/subat-2019-aclik-ve-yoksulluk-siniri-d188748> ,13 Mart 2019.
- Tösten, R., Kanık, S. ve Kayan, M. S. (2016). Siirt üniversitesi öğrenci profili ve harcama analizi. *Siirt Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*. 4(6-7), 41-58.
- Pehlivanoglu, F., ve Narman, Z. (2018). Kocaeli üniversitesi öğrencilerinin fakülteler bazında gelir-tüketim ilişkisinin analizi. *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*. 40, 103-115.
- Yayar, R ve Demir, D. (2014). Gaziosmanpaşa üniversitesinin Tokat ili ekonomisine etkisi. *Akademik Araştırmalar ve Çalışmalar Dergisi (AKAD)*. 5(8), 106-122.
- Yayar, R., Şeker, H., & Karanfil, N. (2017). The econometric analysis of student expenditures: a case study of Amasya university. *Business and Economics Research Journal*. 8(2), 167-181.
- Yayar, R., Şeker, H., & Karanfil, N. (2018). Amasya üniversitesinin il ekonomisine etkisi. *Finans Politik & Ekonomik Yorumlar*. 55(635), 37-49.